

Η ΝΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α΄.

*

ΑΘΗΝΑΙ, 2 ΜΑΪΟΥ 1921

*

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ε. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ...

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3
ΕΤΟΣ Α΄

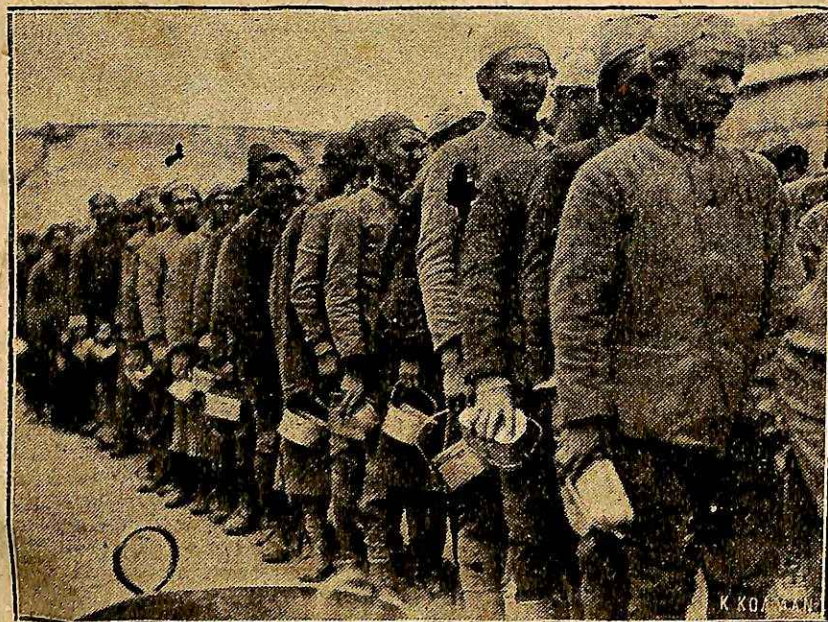

ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟΥΣ

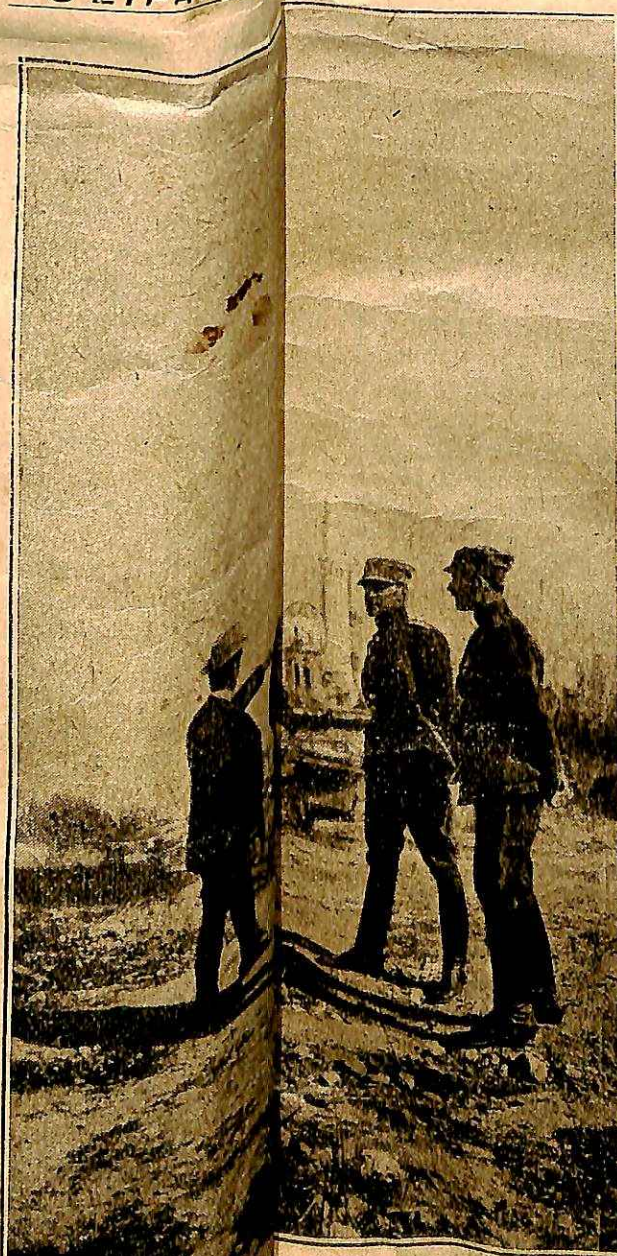

Τὸ κανόνι ἔχει παύσει, ἡ σάλπιγγα ἐσώπασε καὶ ἄλλη ἐπίθεσις, ἐπίθεσις ἡρωϊκὴ ἐναντίον τῆς καραβάνας ἤρχισε.
(Ἔργον τοῦ κ. Γ. Προκόπιου)

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Τούρκοι αἰχμάλωτοι λαμβάνοντες τὸ συσσίτιόν των

οσιογράφον κ. Σ. Προκόπιον
ἰς Προύσσης.

Ἐγγραφὴ ἐθελοντῶν εἰς Σμύρνην

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Αἱ ἡρώϊκαί μας Νῆσοι Σπέτσαι, Ὑδρα καὶ Ψαρὰ μετὰ τὰς λάμψεις τοῦ ἀφθάρτου πατριωτισμοῦ των ἐφώτισαν τὸν Ὀδρανὸν τῆς ἀναγεννομένης Πατρίδος ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν τῆς ἐθνικῆς μας ἐξεγέρσεως.

Αἱ «ναυτικά» νῆσοι αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν τὸν πρῶτον ναυτικὸν ἑλληνικὸν πολεμικὸν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, ἡγείραν τὴν Σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν μέσῳ ἀκρατικῶν ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ Σπετσιώται πρῶτοι διέσπασαν τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας. Ἡ θρησκευτικὴ καὶ πολιτικὴ αὐτῶν ἐξεγέρσις ἐτελέσθη πανδήμως. Ἡ Σημαία τῆς Ἐλευθερίας ἀνεπετάθη παντοῦ.

Τὸ κανόνι κροτεῖ παταγωδῶς καὶ ἀπὸ καθέ γωνίαν τῆς νήσου ἀκούεται φασματικὸν τὸ ἐμβατήριον τοῦ Ρήγα Φεραίου. Οἱ ἄρχοντες τῆς Νήσου ἐτοιμάζουσιν ἀμέσως καὶ ἐξοπλίζουσιν πλοῖα πρὸς δράσιν πολεμικὴν καὶ ἡ περιχλεῖς Μπουμπουλίνε εὐρίσκειται μετὰ τῶν ἀτρομήτων μετανάστων τοῦ στόλου. Οἱ πρῶτοι πολεμικοὶ θρίαμβοι κατὰ τοῦ τυράννου δὲν βρῶνται νὰ ἐκδηλωθῶν. Τὴν 11 Ἀπριλίου 1821 εἰσέρχονται ἐν τῷ λιμένος τῆς Μονεμβασίας τὰ Σπετσιώτικα καράβια ἀποκοιμίζοντα τὴν πρώτην ἐχθρὴν λείαν. Μία τουρκικὴ κορβέττα καὶ ἐν τουρκικὸν βράσιον εἶναι ὁ καρπὸς τῆς νίκης. Ἡ πατριωτικὴ ἀπόφασις τῶν Σπετσιωτῶν ἠλεκτρίζει τὰ Ψαρὰ καὶ τὴν Ὑδραν. Οἱ Ψαριανοί, τὰ ἀπτότητα αὐτὰ θαλασσοπούλια, ἀναμένουν ἐναγωνίως τὸ σύνθημα τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ ἀσθενέστερος σπινθήρ εἶναι ἱκανὸς ν' ἀνάψῃ πυρκαϊάν καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Σπετσιώτου πλοιάρχου Τσοῦπα ἐρχομένου διὰ νὰ ἐξεγείρῃ τὴν Νῆσον ἐνδραχίει τοὺς κατοίκους ἐτοιμοὺς διὰ πάσαν θυσίαν. Τὸ Πάσχα ἐορτάζεται εἰς τὰ Ψαρὰ ὡς Ἐθνικὴ Ἀνάστασις καὶ τὸ χαρμόσυνον «Χριστὸς Ἀνέστη» ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὴν εὐχὴν ἡ «Ἑλλάς Ἀνέστη».

Ἐκτοτε οἱ Ψαριανοὶ ἀτρόμητοι εἰς τὰς πολεμικὰς τῶν ἐπιχειρήσεις, ἀποβαίνουσι τὸ φόβητρον τοῦ Τούρκου εἰς τὴν

ἀνατολικήν παραλίαν, κυριεύοντες πλοῖα, καταστρέφοντες μεταγωγικά τροφίμων καὶ ὀπλιτῶν καὶ συλλαμβάνοντες ἀπὸ τὴν γραμμὴν τῆς Τενέδου μέχρι τῆς Ρόδου κάθε τουρκικὸν καράβι ποῦ θὰ ἀπετόλμα νὰ ἐπιστῇ ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν τὰ παράλια φρούρια τῆς Πελοποννήσου.

Ὡραὶ καὶ μεγάλα ἐθνικὰ ἡμέραι τῆς βαθμιαίας ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως πόλεων, χωρίων, νήσων, νησίδων καὶ πάσης γωνίας κατοικημένης τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος. Μετὰ τὰ Ψαρὰ εἰσέχεται εἰς τὸν ἀγῶνα ἡ ἀριστοκρατικὴ καὶ γενναϊόφρων Ὑδρα. Κατ' ἀρχὰς οἱ πρόκριτοι ἦσαν διστακτικοί. Ἀντιθέτως πρὸς τὸ λαϊκὸν φρόνημα τὸ ὁποῖον, ἀρχηγὸν τοῦ Ἀντωνίου Οἰκονόμου, ἦτο ἀσυγκράτητον πρὸς ἀμέσους δράσιν καὶ ἐνέργειαν. Καὶ τὸ πολεμικὸν κύμα τὸ κατακλύζον ἤδη τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν, δὲν ἐβράδυνε νὰ καλύψῃ μὲ ἀμετρον πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰ στήθη τῆς Ὑδραϊκῆς Ἀριστοκρατίας. Ὁρκεσεν ἡ ἐμφάνισις Σπετσιωτικῶν πλοίων φερόντων εἰς τοὺς ἰστούς των καὶ τὰς κεραίας των τὰ σήματα τῆς Ἐλευθερίας, ἤρκεσε τὸ ἀγγελμα ὅτι ἐξηγέρθη ἡ Πελοπόννησος καὶ οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Μεγαρίδος ἐβάδιζον ἐναντίον τῆς Κορίνθου διὰ νὰ ἐξανέμιση πάντα δισταγμὸν καὶ ν' ἀναρριπίσῃ εἰς τὴν Ὑδραϊκὴν ψυχὴν τὴν πατριωτικὴν φλόγα ἣτις παρέμεινε ἀσβεστος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀγῶνος. Τὴν 17 Ἀπριλίου ἐωράσθη ἐπίσημως καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐν Ὑδρᾷ ἡ προσχώρησις τῆς Νήσου εἰς τὴν Ἐπανάστασιν. Ἀνυψώθη πανηγυρικῶς καὶ μετ' ἀπεριγράπτου συγκινήσεως ἡ Σημαία τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὁ Ὑδραϊκὸς Λαὸς ἀδελφωμένως κατέβαλε πάσαν τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλην συνδρομὴν του διὰ τὴν αἰσίαν ἐκβασιν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐκτοτε συννημένοι οἱ πολεμικοὶ στόλοι τῶν 3 νήσων, αἰτίνες διέφεσαν 176 ὀπλισμένα πλοῖα, διεδραμάτισαν πᾶ ἀθάνατα πολεμικὰ τῶν ἔργα δι' ὧν ἐλαμπρύνθη ἡ Πατρίς καὶ ἐθεμελιώθη ἡ ἑλευθερία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ὤρμησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μέσα εἰς τὴν βροχὴν τῶν σφαιρῶν, ταῖς φλόγας, τὸν θάνατον...

Ὁ Πέτρος ἔτρεχε μετὰ τῶν πρώτων. Δὲν ἐσκέπτετο πλέον τίποτε. Τὸν κατεῖχεν ἡ λύσσα τοῦ πολεμιστοῦ, περιφρονῶσε τὸν θάνατον. Θραύσμα ὀρίδος τοῦ ἤρπασε τὸ πλῆκτον. Δὲν ἐσταμάτησε. Μία ὀβρις ἐξεργάσθη πλᾶγι του. Διέβη ἀτρωτος... Ἡ δύο στρατοὶ εἶχον συμπλακῇ πλέον. Ἡ ἐξοδος ὑπῆρξε τὸσον ὀρμητικὴ ὥστε ὁ ἐχθρὸς ἐκάμφθη ἀμέσως σχεδόν. Ἐν τούτοις εἰς πολλὰ σημεία ἀνδίσταντο ἀκόμη ματωμένα... Ὁ Πέτρος ἐπιδόθηκε, ἐπέτα!... Ἐξάφνα ἡ σφάνθη σφοδρὸν πλήρη εἰς τὸ στήθος, πρὸς τὸ μέρος τῆς καρδίας καὶ ἐκλύσθη κάτω... Μόλις ἐπρόφθασε νὰ ριπῇ ὑστατον βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τῆς συμπλοκῆς. Οἱ κεφαλαιὶοὶ ὑπέκυπτον. Οἱ ἑλληνικοὶ στρατιῶται ἐμάχοντο ὡς ἥρωες.

Ἐκλεισε τὰ μάτια του βέβαιος, ὅτι θραύσμα ὀρίδος τὸν ἐπλήγωσεν εἰς τὸ στήθος, ἐψιθύρισε τὸ ὄνομα τῆς ἀρρα-

οῦρανὸν μὲ ἀνυπομονησίαν, προσμένοντες τὴν αὐγὴν διὰ νὰ δώσουν ἓνα ἀκόμη μάθημα εἰς τὸν θρασὺν ἐπαναστάτην.

Ἡ νύχτα ἐπέρασεν ἡσυχᾶ....

Καὶ ὅταν ἡ αὐγὴ ἀρχίσῃ νὰ σκορπίζῃ τὰ τριαντάφυλλα τῆς ἐπάνου ἀπὸ τὰ χιονοσκέπαστα ἀσιατικά βουνά, ὁλόκληρον τὸ στράτευμα εἶχεν ἐξυπνίσει καὶ προστοιμάζετο διὰ τὴν μάχην μετὰ τὴν ἀταρξίαν τὴν ὁποίαν δίδει ἡ γενναϊότης καὶ ἡ ἀνδρεία.

Οἱ στρατιῶται ἦσαν εὐθυμοὶ. Ἀστείζοντο καὶ εἰς τὰς κινήσεις των ἐφαίνετο ἡ ἀνυπομονησία διὰ τὴν ἐφοδον. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐδίδον διαταγὰς καὶ τὰ πάντα ἦσαν πλέον ἐτοιμα ὅταν τὰ πυροβόλα ἤρχισαν νὰ βροντοῦν καὶ νὰ σκορπίζον βροχὴν ὀρίδων...

Τοὺς κρότους, κρότους κεραυνῶν τοὺς ἀντιλαλοῦσαν αἱ γύρω φάραγγες καὶ ἡ γῆ ἔτρεμε καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐγίνετο βαρεία καὶ πνιγρὰ...

Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὁ Πέτρος ἐσκέφθη νὰ ἐξασφαλίσῃ κάπου ἄλλου τὸ φυλαχτό του ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐδόθη καὶ τὸς ἦ μάχη ἤρχισεν μετὰ τὴν λύσσαν, μετὰ τὴν αὐτὴν μανίαν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἐβρεχεν ὀρίδας, ἡ γῆ ἀνεσκάπτετο, σύννεφα πελώρια σκόνης φλογερὰ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐσκέπαζαν τὰ πάντα γύρω, κρότοι κεραυνῶν ἐτράνταζαν τὸν τόπον, γύρω αἱ σφαῖρες ἐπερνοῦσαν καὶ ἐσφύριζαν σὰν περὶ φεῖδια, ἐπικρατοῦσε πανδαιμόνιον κρότων, κραυγῶν, ἰαχῶν, προσταγμάτων, ἐκρήξεων...

Ἐξάφνα ἐδόθη τὸ σύνθημα: — Ἐμπρός!...

Καὶ ὁλόκληρον τὸ στράτευμα ὡς ἓνας καὶ μόνος ἄνθρωπος ἐτινάχθη ἐπάνω καὶ

οὐρανὸν μὲ ἀνυπομονησίαν, προσμένοντες τὴν αὐγὴν διὰ νὰ δώσουν ἓνα ἀκόμη μάθημα εἰς τὸν θρασὺν ἐπαναστάτην.

Ἡ νύχτα ἐπέρασεν ἡσυχᾶ....

Καὶ ὅταν ἡ αὐγὴ ἀρχίσῃ νὰ σκορπίζῃ τὰ τριαντάφυλλα τῆς ἐπάνου ἀπὸ τὰ χιονοσκέπαστα ἀσιατικά βουνά, ὁλόκληρον τὸ στράτευμα εἶχεν ἐξυπνίσει καὶ προστοιμάζετο διὰ τὴν μάχην μετὰ τὴν ἀταρξίαν τὴν ὁποίαν δίδει ἡ γενναϊότης καὶ ἡ ἀνδρεία.

Οἱ στρατιῶται ἦσαν εὐθυμοὶ. Ἀστείζοντο καὶ εἰς τὰς κινήσεις των ἐφαίνετο ἡ ἀνυπομονησία διὰ τὴν ἐφοδον. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐδίδον διαταγὰς καὶ τὰ πάντα ἦσαν πλέον ἐτοιμα ὅταν τὰ πυροβόλα ἤρχισαν νὰ βροντοῦν καὶ νὰ σκορπίζον βροχὴν ὀρίδων...

Τοὺς κρότους, κρότους κεραυνῶν τοὺς ἀντιλαλοῦσαν αἱ γύρω φάραγγες καὶ ἡ γῆ ἔτρεμε καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐγίνετο βαρεία καὶ πνιγρὰ... Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὁ Πέτρος ἐσκέφθη νὰ ἐξασφαλίσῃ κάπου ἄλλου τὸ φυλαχτό του ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐδόθη καὶ τὸς ἦ μάχη ἤρχισεν μετὰ τὴν λύσσαν, μετὰ τὴν αὐτὴν μανίαν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἐβρεχεν ὀρίδας, ἡ γῆ ἀνεσκάπτετο, σύννεφα πελώρια σκόνης φλογερὰ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐσκέπαζαν τὰ πάντα γύρω, κρότοι κεραυνῶν ἐτράνταζαν τὸν τόπον, γύρω αἱ σφαῖρες ἐπερνοῦσαν καὶ ἐσφύριζαν σὰν περὶ φεῖδια, ἐπικρατοῦσε πανδαιμόνιον κρότων, κραυγῶν, ἰαχῶν, προσταγμάτων, ἐκρήξεων...

Ἐξάφνα ἐδόθη τὸ σύνθημα: — Ἐμπρός!...

Καὶ ὁλόκληρον τὸ στράτευμα ὡς ἓνας καὶ μόνος ἄνθρωπος ἐτινάχθη ἐπάνω καὶ

Σ' τὸν καιρὸν τῶν Τούρκων πολλοὶ

λὶς παρτην. Σουλτάνοι εἶνε οὐκ ἁπλῶς χριστιανική.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟ ΦΥΛΑΧΤΟ

Τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Πέτρος πῆγε νὰ ἰδῇ τὴν ἀρραβωνιαστικὴν του. Θὰ ἔφευγε τὸ πρῶτὴ τῆς ἐπομένης μετὰ ἄλλους λεβέντες τοῦ χωριοῦ του, τοὺς ὁποίους εἶχε καλέσει ἡ ἀγωνιζομένη πατρίς. Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ἀποχωρητισμοῦ μυστικοῦ, κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα τοῦ Βραδυοῦ, ἀνάμεσα στὰ δέντρα καὶ ταῖς ἀγριοτριανταφυλλίαις τοῦ κήπου, αἱ ὁποῖαι ἀρωματίζαν τὸν ἀέρα...

Ἐκεῖνη ποῦ θὰ ἐγίνετο μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὸν πόλεμον γυναῖκα του καὶ θὰ τὸν καθιστοῦσεν εὐτυχισμένον τὸν ἐπερίμενε μετὰ τὰ μάτια ὄγρὰ καὶ τὴν καρδίαν σφιγμένη... Ἐκάθησαν εἰς τὴν λευκὴν ἀσβεστομένον πεζούλαν καὶ ἐμίλησαν γιὰ τὸ ταξιδί του, γιὰ τοὺς κινδύνους καὶ ταῖς περιπέτειαις τοῦ πολέμου, γιὰ τὸν καιρὸν τοῦ χωρισμοῦ καὶ τὰ χεῖρα των ἐσφίγγοντο μετὰ λαχτάρων καὶ τὰ μάτια των ἦσαν γεμάτα φῶς ἐλπίδος καὶ ἀγάπης!

Ἡ τελευταία στιγμὴ ἔφθασεν. Ἐκεῖνη τὸν ἀγκάλιασε, τὸν ἐφίλησε καὶ τοῦ ἔδωκεν ὅσες εὐχαῖς ἤξευρε, μὲ ὅλην τὴν τὴν καρδίαν, μὲ ὅλην τὴν τὴν ψυχὴν. Τοῦ ἐσχίσθη νὰ γυρίσῃ νικητὴς, τοῦ εἶπε νὰ εἶναι ἀνδρεῖος τοῦ ἐξήγησε νὰ τὴν θυμάται...

Καὶ συγχρόνως ἐξεκρέμασεν ἀπὸ τὸν λευκὸν, χυτὸν λαιμὸν τῆς καὶ ἐκρέμασεν εἰς τὸν ἰδικὸν του ἓνα παλαιὸν ἀσημένιον μενταγιόν, μετὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἐπάνω, ἐνθύμιον τῆς Ἐπανάστασεως, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπὸ τὴν μάμμη τῆς.

Ὁ Πέτρος ἠθέλησέ ν' ἀρνηθῇ. Ἀλλ' αὐτὴ τοῦ ἔφραξε τὸ στόμα μετὰ τὸ τελευταῖον, τὸ ὑστατον φιλίαν σπαρα-

οὐρανὸν μὲ ἀνυπομονησίαν, προσμένοντες τὴν αὐγὴν διὰ νὰ δώσουν ἓνα ἀκόμη μάθημα εἰς τὸν θρασὺν ἐπαναστάτην.

Ἡ νύχτα ἐπέρασεν ἡσυχᾶ....

Καὶ ὅταν ἡ αὐγὴ ἀρχίσῃ νὰ σκορπίζῃ τὰ τριαντάφυλλα τῆς ἐπάνου ἀπὸ τὰ χιονοσκέπαστα ἀσιατικά βουνά, ὁλόκληρον τὸ στράτευμα εἶχεν ἐξυπνίσει καὶ προστοιμάζετο διὰ τὴν μάχην μετὰ τὴν ἀταρξίαν τὴν ὁποίαν δίδει ἡ γενναϊότης καὶ ἡ ἀνδρεία.

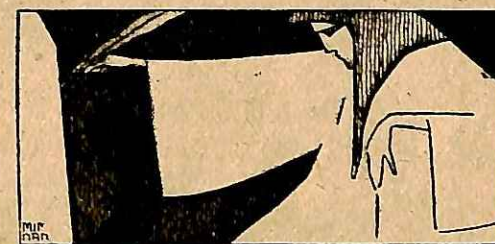
Οἱ στρατιῶται ἦσαν εὐθυμοὶ. Ἀστείζοντο καὶ εἰς τὰς κινήσεις των ἐφαίνετο ἡ ἀνυπομονησία διὰ τὴν ἐφοδον. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐδίδον διαταγὰς καὶ τὰ πάντα ἦσαν πλέον ἐτοιμα ὅταν τὰ πυροβόλα ἤρχισαν νὰ βροντοῦν καὶ νὰ σκορπίζον βροχὴν ὀρίδων...

Τοὺς κρότους, κρότους κεραυνῶν τοὺς ἀντιλαλοῦσαν αἱ γύρω φάραγγες καὶ ἡ γῆ ἔτρεμε καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐγίνετο βαρεία καὶ πνιγρὰ... Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὁ Πέτρος ἐσκέφθη νὰ ἐξασφαλίσῃ κάπου ἄλλου τὸ φυλαχτό του ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐδόθη καὶ τὸς ἦ μάχη ἤρχισεν μετὰ τὴν λύσσαν, μετὰ τὴν αὐτὴν μανίαν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἐβρεχεν ὀρίδας, ἡ γῆ ἀνεσκάπτετο, σύννεφα πελώρια σκόνης φλογερὰ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐσκέπαζαν τὰ πάντα γύρω, κρότοι κεραυνῶν ἐτράνταζαν τὸν τόπον, γύρω αἱ σφαῖρες ἐπερνοῦσαν καὶ ἐσφύριζαν σὰν περὶ φεῖδια, ἐπικρατοῦσε πανδαιμόνιον κρότων, κραυγῶν, ἰαχῶν, προσταγμάτων, ἐκρήξεων...

Ἐξάφνα ἐδόθη τὸ σύνθημα: — Ἐμπρός!...

Καὶ ὁλόκληρον τὸ στράτευμα ὡς ἓνας καὶ μόνος ἄνθρωπος ἐτινάχθη ἐπάνω καὶ

Το Ηρώον ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΟΙ ΤΙΜΗΜΕΝΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἰωάν. Κονταξῆς, Εὐάγ. Σαϊδάλης, Ἐμ. Καργιωτάκης, Γεώργ. Ξυράδης, Σ. Βαρδάκης, Εὐάγ. Καβούρας, Ἐμ. Μένγας, Ἀγῆσ. Μάρκου, Κ. Καραγοβίνης, Ἀθ. Μάρκου, Δημ. Βαρούφας, Βασ. Παπαγεωργόπουλος, Π. Χαφιάνης, Στέφ. Χουτόπουλος, Ἀλέξ. Ἀθηνιώτης, Γεώργιος Νίνος, Σωτ. Γρανισιώτης, Ἰωάν. Ἀρχοντῆς, Ν. Πέδαρης, Ἀθ. Δημητρακόπουλος, Γεώργ. Λαζάρου, Χρ. Μάντικας, Σ. Βαφειάδης, Κωνστ. Σαλαβρέσκος, Α. Παπαδόπουλος, Χ. Καραγιάννης, Ε. Χατζηνικολάου, Γ. Βαλκανάς, Μ. Μαπίτσος, Ν. Ἀνδριόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ν. Μακρυγιάννης, Π. Χαΐδος, Γ. Μπαρδάκης, Θ. Ἀλεξόπουλος, Πέτρ. Πασσάς, Ε. Κυριαζῆς, Σ. Μαρᾶχος, Σπ. Πατσιλίδης, Δ. Πέτρος, Μ. Ζαφειρίου, Δ. Ρίπης, Ι. Γεωργόπουλος, Σ. Μουντζούρης, Κ. Χίος, Ἀντ. Τζίνης, Δ. Χριστομύλης, Βασίλειος Βέης, Ἐμμαν. Δορυάκης, Διονύς. Σταθακόπουλος, Ἀντ. Στακός, Ἀγγ. Μελλήρης, Ἀντ. Παπαδόπουλος, Κωνστ. Μινέρης, Χρήστος Παγιάνης, Δημήτρ. Παγιάνης, Χαρ. Ζώγας, Δημ. Κουζέλης, Ἀθ. Κλέφτης, Κ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἰωάν. Μαρτίνης, Ἀθαν. Κολοβός, Ἀλέξ. Μακροστόρης, Μηνᾶς Πλουμίδης, Μ. Φαχός, Χρ. Δενάρδος, Ν. Ἡλιόπουλος, Γ. Καναλάς, Ἀγγ. Χατζησταμάτου, Ἀναστ. Ἀλιμπέρτης, Ἐμ. Τζωρτζάκης, Κ. Ζαβραμάκης, Ν. Κατράκης, Ἀθ. Ντίνης, Ν. Ἡλιόπουλος, Εὐάγγελ. Ντέλης, Εὐστάθ. Μπαλάσκας, Γ. Τσεπελιάς, Κωνστ. Μαρκόπουλος, Διον. Τρυφερός, Ἀν. Μπούρας, Ἀθ. Τασούλας, Δ. Σφυρνακῆς, Χαρ. Κόλλιας, Εὐστ. Τασούρας, Ἀναστ. Μπαγκράτης, Ν. Δαϊλάκης, Ἀλέξ. Ἀθανασάκος, Ἀθ. Τράκας, Ἀθ. Βέης, Γεώργιος Καραμπαλῆς, Ε. Πανταζόπουλος, Ἀντ. Γκριμπάς, Δ. Καπετανάκης, Βασίλ. Καβαδάς, Παν. Μαρζίνος, Σωτ. Κατσαβός, Ἰωάννης Παναρίτης, Ζ. Κορέτας, Ἰω. Καβαδίας, Παν. Λεμπέσης, Ἰω. Λιβαρός, Παν. Διαμαντάκης, Ν. Ντάβαρης, Ἰωάν. Σταυριανός, Ἀντ. Σιμαλῆς, Κ. Μουχλῆλης, Εὐθ. Τερλῆς, Χρ. Γαλιεῆς, Δ. Χουσοχός, Ἀλέξ. Κουρῆς, Εὐθύμ. Τσοῦχλος, Σωτ. Παναράς, Κ. Χριστοδούλου Δημ. Δελιγιάννης.

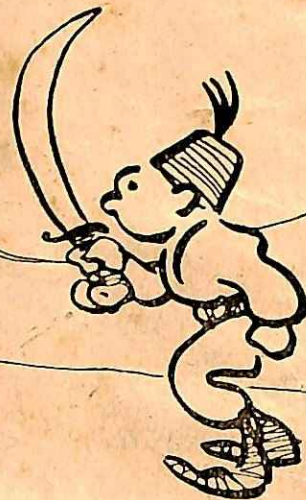
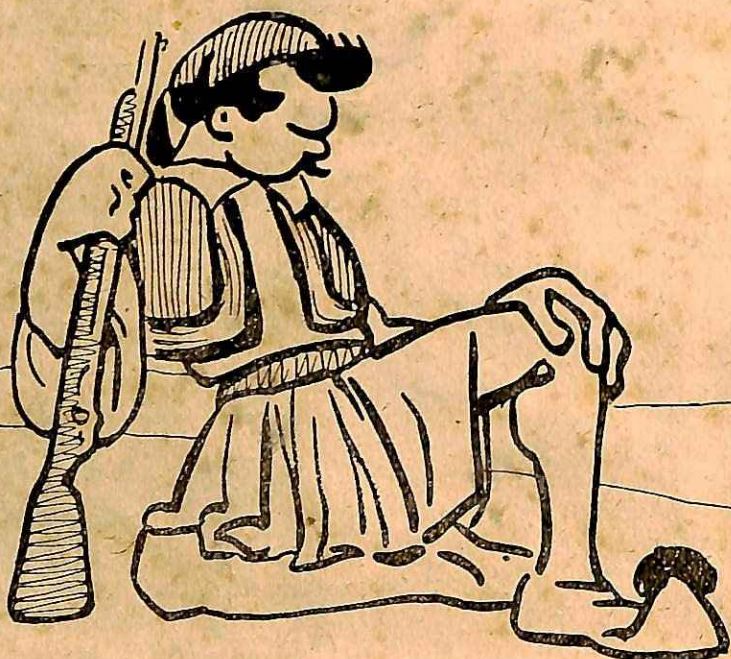
Η 'ΝΙΚΗ'

Εβδομαδιαία Εικονογραφημένη
Επιθεώρησις

Γραφεῖα ὁδὸς Βερανζέρου 14

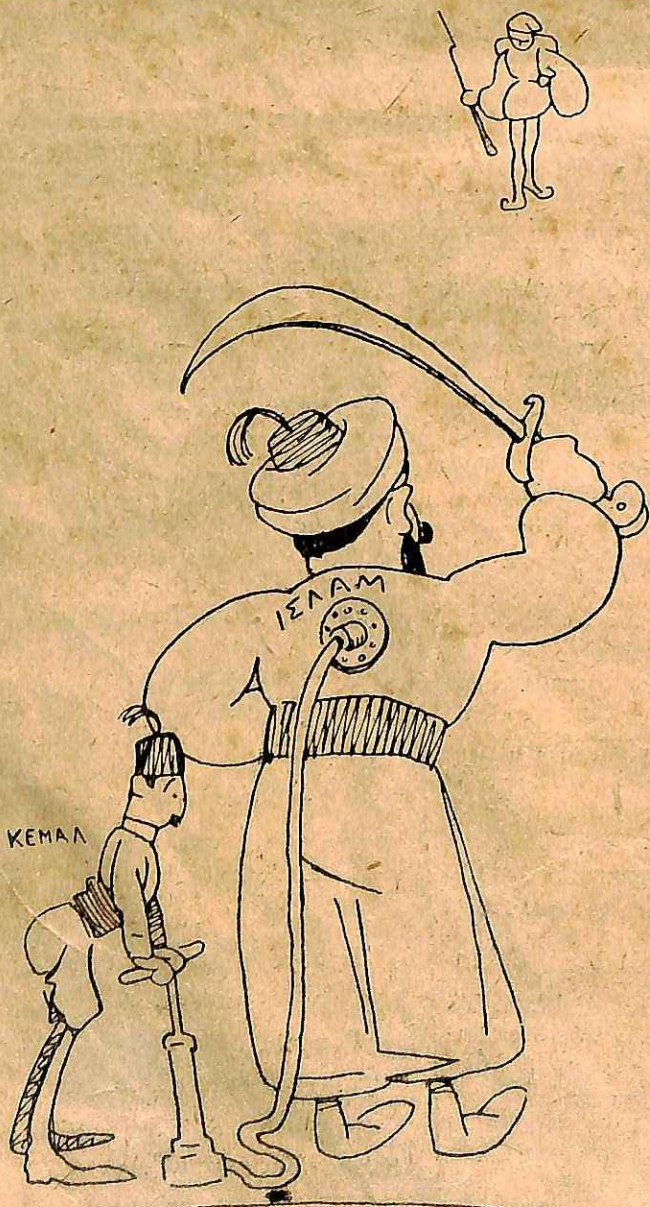
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 30

Συνδρομὴ Ἑσπерикуδ Δρ. 18
Αἰγύπτου, Κύπρου καὶ Ἀγγλίας Σελ. 14
Εὐρώπης Φρ. 25
Ἀμερικής Δολ. 4

MIM
ΠΑΠ

— Πρά, όρέ, πρά, θά σέ φονέψω!...

— Άστα ρέ παλιοζάγαρο, μήν τò κάνης τò φονικό.

MIM
ΠΑΠ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ .... ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ